

[Gertie Wandel.]

gen af udgifterne ved loven, så er det således, som jeg allerede har sagt ved første behandling, at vi ikke synes, vi har kunnet gå væk fra forsikringstanken. Lovforslaget betyder jo i sig selv en temmelig stor belastning for staten. Der ville indvindes 29 mill. kr., hvis vort ændringsforslag om forhøjelse af arbejdsgivernes bidrag og af invalidepræmien fra henholdsvis 14 kr. 25 øre til 18 kr. 25 øre og fra 21 kr. 65 øre til 27 kr. 65 øre blev vedtaget, og en sådan forhøjelse er ikke unaturlig. Der er ikke sket forhøjelser siden 1956, som den foregående ærede ordfører sagde. Det er ikke nogen stor forhøjelse, og vore forslag ville altså bringe dækning ikke alene for de 17 mill. kr., som lovforslaget medfører i merudgifter — også tiltrådt af mit parti — men man vil også undgå den mindre indtægt på ca. 13 mill. kr., som regeringsforslaget om bidraget på den kvarte procent medfører, for dette bidrag bringer ikke mere end 37 mill. kr. ind, medens invalidepræmierne og arbejdsgiverbidragene hidtil har bragt 50 mill. kr. ind.

Socialdemokratiets ærede ordfører nævnte ganske vist, at de 5 pct. ville kræve 3 mill. kr. i administrationsudgift; men det vil vel heller ikke blive helt gratis at opkræve den kvarte procent. Kommunerne skal vel også have en vis regulering — det står jo i lovforslaget — selv om det vel ikke kan blive samme udgift som til sygekasserne. Jeg vil som sagt beklage, at vi endnu en gang — som ved folkepensionen — pålægger et særligt bidrag ud over de almindelige skatter.

Dertil kommer så også det særlige, som for øvrigt er anført af Politiken for ganske nylig, at folk er tilbøjelige til at tro, at den kvarte procent dækker de udgifter, vi har påtaget os ved det ny lovforslag, men det gør den jo langt fra, alle de øvrige udgifter dækkes ad almindelig skattevej; den kvarte procent er kun en lille del, måske en tredjedel, af alle udgifterne ved invalideloven. Hvis man følger vort

ændringsforslag, ville man spare staten for 29 mill. kr. og på den måde komme langt nærmere en dækning af de udgifter, som også vi meget gerne påtager os.

Jeg kan kun anbefale at stemme for vore ændringsforslag. Men i øvrigt tiltræder vi lovforslaget, som vi synes er en meget tiltrængt forbedring af invalidernes kår.

Else Zeuthen: På det radikale venstres vegne kan jeg anbefale at stemme for alle de af den højtærede socialminister stillede ændringsforslag, deriblandt ændringsforslaget om bortfald af værdighedsbetingelserne for folkepensionister og ændringsforslaget om forhøjelse af invaliditetstillægget fra 44 kr. til 50 kr. om måneden. Derimod kan vi ikke stemme for de af venstre og de konservative stillede ændringsforslag om bevarelse af den hidtidige finansieringsordning for invalidepension.

Som jeg allerede sagde ved første behandling, er den i lovforslaget foreslåede ordning langt mere rationel og billigere for borgerne. Den egentlige besparelse for borgerne som helhed ligger ikke i, at man opkræver 27 kr. 65 øre fra hver forsikret fremfor en kvart procent over skattebilletten, men i, at selve opkrævningsmetoden koster så lidt som muligt. Om ydelsernes størrelse er vi jo enige, og én ting kan der vel ikke være uenighed om: at det er borgerne selv, der skal betale. Hvad enten det så sker ved den ene eller den anden form for præmiebetaling, er det dog alligevel ikke en egentlig forsikring, men en socialforsikring, hvor staten skyder det meste til, og formålet med at opkræve præmien med et lige stort beløb for alle kan da også kun være at få de mindste skatteydere til at betale mere end efter ministerens forslag. Jeg vil dog alligevel tro, og det vil jeg gerne sige til det ærede medlem fru Gertie Wandel, at alle borgerne her i landet har en forståelse af, at de ikke betaler en slags forsikringspræmie, hverken når det gælder folkepension, eller når det gælder invalidepension. Jeg tror,